1.

як гарно іти на світанку
вулицями
вилизаними як кошенята
ковтати повітря
як молоко
виставлене на ніч
на підвіконня
прозора імла
запозає за комір
голівки бегоній у вікнах
і павутиння
на синіх калюжах
все що обтяжує
чорна валіза
що б’є по коліні
все за чим шкода
жменя вітру
на людним пероні
як гарно побачити знову
дім
із якого
все
починається

2.

любиш це світло
кольору першого меду
запах дерева й кави
цей запущений сад увікні
цю обитель спокою й тиші
непідлеглу усім проминанням
і мелодію дивну
з-під довгих оливкових пальців

3.

моя книга не пишеться
за вікном акварелі по мокрому
сьомий вечіт гортаю
етюдник сезонних дощів
увімкними мені Чіка Коріа
і хлюпни до склянки кагору
зафірань мені дощ
і мовчи
і мовчи

4.

прочитавши всі книги
домашньої бібліотеки
виходиш у сад
книга яблука
від зернятка до хвостика
повна солодкого змісту

5.

бабуню
сива моя пташко
висхлі крильцята
черкають порох
лишаючи малі борозенки
і ні сльози
для золотого очка
ні росинки
у дзьобик
по пір’їні вітер вичісує
яблучко
квіточку
пуп’янок
зеренце

6.
чоловік у чорному
належить мені
він сумує надвечір
він знає
мову струн і дерев у саду
він перфектно заварює каву
має запах
нагрітих яблук
чого ми ще не зробили
не посадили
кущ тамариску

7.
приходив майстер від часу
змащував коліщата
а він все ’дно йде навспак

8.
зупинився годинник
в механізмі його
десь від літа насіялось повно
споришу і кульбаби
отож
не забути купити клепсидру
і дивитись як час
насипає піщані пустелі

9.
купити на зиму
жовтий емальований чайник
насушити суниць
заощадити час
дві години –
у папці з паперами

півжиття –
у шухляді з твоїми листами

10.
позбирати каштани
в намоклому листі
вони терпко холодять шкіру
вийти до потяга
і чекати
сьогодні вертається осінь

11.
мокрими травами
йти до старої колії
намочити сандалі
відшукати в траві
згублені кимось
ще свіжі
перлинки конвалій
не торкатись плечима
не братись за руки
сісти на камінь
і довго чекати
може
цятка на обрії
потяг що знов повертається

12.
і про що тобі пишеться
в наталованих щільно шухлядах
довжелезні реєстри речей
із яких укладаєш щодень
особливий тлумачний словник
чи енциклопедію пам’яті
погортати на літеру М

– мокре волосся
– мовчання
– міф про загублене літо

13.

це керамічне начиння
приглушений кобальт
концентричне кружляння
білої нетлі над лампою
ця естетика
теплої осені
запах суничного чаю
час не вміє
іти просто так
він невпинно по закутках нипає
ти не рушся
може він нас не помітить

14.

я намальована
олійними фарбами
на осінь
вицвітає волосся
на зиму
западає зморшка
біля вуст
а навесні
стара горіхова рама
заростає люпином
і жаб’ячими очками

15.

заклеїти вікна
на зиму
і довго писати листи

фіолетовим чорнилом
на пожовклих сторінках
P.S цілую
люблю
не забудь підливати квіти

16.
досить мені роїтися думками
мої кохані золоті бджілки
шукайте собі кращого вулика
сонце завертає на осінь
тінь старої груші лягла на вікно
хай буде в мені порожньо й тихо
як у церкві по службі